

عنوان مقاله:

برهم کنشی اسطوره و استعاره در داستان کوتاه شهریار مندنی پور

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 17، شماره 58 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

ابراهیم محمدی - دانشیار دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

در آمیختن اسطوره و داستان در روایت مدرنیستی و پسامدرنیستی از جمله شگردهایی است که خود سبب می شود روایت به قطب استعاری میل کند و با عبور از مجرای استعاره به سمت تودرتویی و لایگانی پیش رود و مخاطب ناگزیر شود ژرف ساخت اسطوره ای داستان را که در لایه های زیرین متن نهفته است، دریابد و پاره های روایت را بر اساس آن کنار هم قرار دهد تا به فهم داستان نزدیک شود. در این نوشتار، با استفاده از نظریه یاکوبسن در خصوص قطب های استعاری و مجازی زبان، به تحلیل و تبیین ژرف ساخت اسطوره ای چند داستان کوتاه شهریار مندنی پور پرداخته شده است و نشان داده شده که در این داستان ها گاه یک شخصیت اسطوره ای جایگزین یک شخصیت داستانی می شود و گاه زمان اسطوره ای در جایگاه زمان داستانی قرار می گیرد؛ یعنی گذشته ذهنی شخصیتی در داستان، در زمانی کیفی اتفاق می افتد و زمان بین گذشته و حال و آینده در آمد و شد است و نویسنده این زمان ها را جایگزین هم می کند. در مواردی نیز یک داستان جایگزین یک داستان اسطوره ای، البته در کلیت آن می شود و در برخی موارد، یک روایت اسطوره ای جایگزین کلیت روایی داستان می شود. در متن مقاله، داستان های مندنی پور در پنج سطح توصیف و خلق شخصیت، پرداخت زمان، توصیف مکان، پیرنگ داستانی و روایت در سطح کلان، بر اساس ویژگی های ساختاری روایت اسطوره ای تحلیل شده است و آشکار گشته که بیشترین جایگزینی در سطح زمان روی داده است.

کلمات کلیدی:

قطب های استعاری و مجازی زبان، یاکوبسن، روایت اسطوره ای، داستان کوتاه، شهریار مندنی پور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406210>

